

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

27 септември 1988 година*

По дело 313/86

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО, от Commission de premiere instance de securite sociale des Alpes-Maritimes (Франция) в производството, висящо пред този съд между

O. Lenoir

и

Caisse deallocations familiales des Alpes-Maritimes

относно тълкуването на член 77 от Регламент № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г., за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, така както е изменен и актуализиран с Регламент № 2001/83 на Съвета от 2 юни 1983 г. (ОВ L 230, стр. 6, приложение I).

СЪДЪТ,

в състав: г-н Mackenzie Stuart, председател, г-н O. Due, г-н J. C. Moitinho de Almeida и г-н G. C. Rodríguez Iglesias, председатели на състав, г-н T. Koopmans, г-н U. Everling, г-н Y. Galmot, г-н C. N. Kakouris и г-н T. F. O'Higgins, съдии,

генерален адвокат: г-н Gordon Slynn,

секретар: г-жа D. Louterman, администратор,

като взе предвид становищата, представени:

- за френското правителство, от г-н G. Guillaume, в качеството на представител, от г-н C. Chavance, в качеството на помощник представител и от г-н E. Belliard, в качеството на представител, по време на писмената фаза на производството и от г-н C. Chavance, в качеството на представител, по време на заседанията от 13 януари и 25 май 1988 г.,

- за италианското правителство, от г-н P. G. Ferri, avvocato dello Stato, в качеството на представител, по време на писмената фаза на производството и на заседанията от 13 януари и 25 май 1988 г.,

- за германското правителство, от г-н Seidel, представителят за производствата пред Съда, в отговор на въпроса на Съда, след повторното откриване на устната фаза на производството,

---

* Език на производството: френски.

- за Комисията на Европейските общности, от г-н J. Griesmar, в качеството на представител, по време на писмената фаза на производството и на заседанията от 13 януари и 25 май 1988 г.,

като взе предвид доклада от съдебното заседание и след заседанието от 13 януари 1988 г.,

като изслуша становището на генералния адвокат, представено по време на заседанието от 23 февруари 1988 г.,

като взе предвид доклада от допълнителното заседание и след повторното откриване на устната фаза на производството от 25 май 1988 г.,

след като изслуша отново становището на генералния адвокат, представено по време на заседанието от 28 юни 1988 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 21 октомври 1986 г., постъпило в секретариата на Съда на 15 декември 1986 г., Commission de premiere instance de securite sociale des Alpes-Maritimes (Първоинстанционната комисия за социална сигурност, Alpes-Maritimes) е отправила съгласно член 177 от Договора за ЕИО, преюдициален въпрос относно тълкуването на член 77 от Регламент № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г., за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, така както е изменен и актуализиран с Регламент № 2001/83 на Съвета от 2 юни 1983 г. (ОВ L 230, стр. 6, приложение I).

2. Този въпрос е повдигнат в рамките на производство, повдигнато от г-н Lenoir, ищец по главното производство, и Caisse d'allocations familiales на Alpes Maritimes (Фонд за семейни помощи, Alpes Maritimes), ответник по главното производство (по-долу „CAF”), поради решението, взето на 10 ноември 1984 г. да спре за бъдеще плащането на г-н Lenoir на помощи за „rentrée scolaire” („начало на учебна година”) и за „salaire unique” („единствена заплата”) и да му поиска възстановяване на сумата на тези помощи, които е получавал неоснователно от м. юни 1983 г., дата на която той е променил постоянното си местопребиваване на територията на Обединеното кралство.

3. От препращащото определение и от преписката се установява, че г-н Lenoir е френски гражданин и получател на пенсия за осигурителен стаж и възраст въз основа на френското законодателство и отговаря на условията за отпускане във Франция на субсидията за „rentrée scolaire”, както и на добавката „salaire unique”. От 1 януари 1978 г., последната не съществува като такава, а понастоящем е включена с други придобивки в добавката „complement familial” (допълнителни семейни помощи); независимо от това тя продължава да бъде изплащана на съществуващите бенефициенти по силата на придобитото право.

4. През м. юни 1983 г., г-н Lenoir е променил постоянното си местожителство от Франция в Обединеното кралство. Помощите „rentrée scolaire” и „salaire unique” продължили да му бъдат изплащани до 1984 г. Плащането на тези помощи е спряно с упоменатото по-горе решение на САФ, от 10 ноември 1984 г., с мотива че поради неговото заминаване от Франция, неговите права на семейни помощи, без помощите за „rentrée scolaire” и за „salaire unique”, които според френското законодателство, чието прилагане в случая не е оспорено, могат да бъдат плащани само на получателя на пенсия за осигурителен стаж и възраст, който живее постоянно с членовете на семейството си на територията на Френската република.

5. В резултат на жалбата на г-н Lenoir, оспорваното решение е потвърдено от Комисията за административно обжалване на САФ, като мотивът за това е, че плащането на посочените помощи на лицата, които не живеят постоянно на френска територия противоречи на разпоредбите на член 77 от Регламент № 1407/71. Комисията за административно обжалване по този начин е последвала тълкуването, което се съдържа във вътрешен административен документ („Guide des prestations” - Справочник за добавките), според който член 77, параграф 2 от упоменатия по-горе регламент посочва само ”семейните помощи” в тесен смисъл, а не другите ”семейни обезщетения”.

6. Срещу това решение г-н Lenoir е подал на 28 юни 1985 г. жалба пред Tribunal des Affaires de Securite Sociale, Alpes Maritimes (Съд по въпросите за социална сигурност), който като приема, че спорът повдига въпрос за тълкуването на член 77 от Регламент № 1408/71 е отложил произнасянето и е отправил до Съда следния преюдициален въпрос:

„Текстът на член 77 от Регламент № 1408/71 от 14 юни 1971 г., трябва ли да се тълкува в смисъл, че запазва за имащия право на семейни обезщетения гражданин на държава от Общността, който живее постоянно на територията на друга държава, само правото на плащане от социалните помощи, а не на други семейни обезщетения, по специално, помощите ”rentrée scolaire” (помощи за начало на учебната година) и ”complement familial” („семейни добавки”)?”

7. За едно по-обширно изложение на фактите по главното производство, на оспорваните разпоредби на Общността и националното законодателство, на протичането на производството и на становищата, представени пред Съда, се прави препратка към докладите от съдебните заседания. Тези елементи от преписката са упоменати и разгледани по-долу само доколкото е необходимо за изводите на Съда.

8. Въпросът, поставен от националната юрисдикция цели да се установи дали изразът „семейни помощи”, който посочва член 77 от Регламент № 1408/71, в неговия вариант, който се съдържа в приложение I от Регламент № 2001/83 (по-долу „Регламент № 1408/71”), трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща единствено семейни помощи в тесен смисъл или, че включва също други семейни обезщетения, като помощите за „rentrée scolaire” и „salaire unique”, предвидени от френското законодателство.

9. За да се отговори на поставения въпрос, трябва да се припомни, че според определенията от член 1, буква ф) от Регламент № 1408/71, изразът „семейни помощи” означава „престациите в натура или в пари предназначени да компенсират издръжката на семейството”, докато изразът „семейни добавки” означава „всички парични обезщетения и обезщетенията в натура, които са предназначени за посрещане на семейни разходи”.

10. Член 77 параграф 1 от посочения по-горе регламент, обаче разпорежда, че терминът „обезщетения”, по смисъла на този член, посочва семейни помощи за лица, които получават пенсии ...”. Така той дава определение на „обезщетенията” по смисъла на този член, което отговаря на определението за семейни „помощи” на член 1 от същия регламент, който определя в буква ф), точка ii), семейните помощи, като използва като изключителен критерий броят и, когато са налице условията за това, възрастта на членовете на семейството.

11. Следователно трябва да се отговори на въпроса, поставен от националната юрисдикция, че член 77 от Регламент № 1408/71, така както фигурира в приложение I от Регламент № 2001/83 на Съвета от 2 юни 1983 г., трябва да се тълкува в смисъл, че запазва за лицето, което получава семейни обезщетения, гражданин на държава-членка и, което живее постоянно на територията на друга държава-членка, само възможността да се ползва от плащането от социална сигурност от неговата страна по произход на „семейни помощи”, като изключва други семейни обезщетения, като добавките за „*rentrée scolaire*” и „*salair unique*”, предвидени от френското законодателство.

12. Това тълкуване води според италианското правителство до невалидност на този член. В действителност така тълкуван този член противоречи на членове 48 и 51 от Договора за ЕИО, поради неговите дискриминационни последици срещу лицата, които получават пенсия, които след пенсионирането си, са се установили на територията на друга държава-членка и за които поради това е изключена възможността да продължат да получават семейните обезщетения, различни от семейните помощи в тесен смисъл, докато тази възможност е предвидена в член 77, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71.

13. Този довод не може да бъде приет. В действителност, така както Съдът е заявил в решението си от 15 януари 1986 г. (Pinna, 41/84, Recueil, стр. 1), член 51 от Договора предвижда съгласуване на законодателствата на държавите-членки, а не хармонизиране. Следователно член 51 оставя различия между системите на социална сигурност на държавите-членки, а в резултат на това и в правата на лицата, които работят там. Материалните и процедурни различия между системите на социална сигурност на всяка държава-членка, а следователно и в правата на лицата, които работят там, следователно не са засегнати от член 51 от Договора.

14. Вярно е, че Съдът е заявил в това решение, че правилата на Общността по въпросите на социалната сигурност, трябва да се въздържат от добавяне на допълнителни различия към тези, които съществуват вече, поради липсата на хармонизиране на националните законодателства, и че принцип на равноправно отношение забранява не само явната дискриминация, основана на признака

гражданство, но също и всички скрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други критерии на разграничаване, водят в същност до същия резултат.

15. Както Съдът е заявил в решението си от 28 юни 1978 г. (Kenny, 1/78, Recueil, стр. 1489), членове 7 и 48 от Договора не посочват евентуалните различия в отношението, които могат да бъдат последица в различните държави-членки от съществуващите различия между законодателствата на различните държави-членки, щом като те засягат всяко лице, което попада в сферата на тяхното прилагане съгласно обективни критерии и без оглед на неговото гражданство.

16. Оспорваната разпоредба на член 77 от Регламент № 1408/71 представлява общо правило, което се прилага без да се прави разлика по отношение на всички граждани на държавите-членки и тя се основава на обективни критерии относно естеството и условията за отпускане на разглежданите обезщетения. В действителност, ако законодателството на държавата-членка, по която се изплаща пенсията, отпуска периодични обезщетения в пари на семейството на получателя, изключително в зависимост от броя и, когато са налице условията за това, от възрастта на членовете на семейството, отпускането на тези обезщетения е оправдано, каквото и да е постоянното местожителство на получателя и неговото семейство. Обратно, обезщетения от друго естество, или подчинени на други условия, какъвто е случаят например, на обезщетение, предназначено да покрие някои разходи, понесени в началото на учебната година на децата, са най-често тясно свързани със социалната среда и следователно с постоянното местожителство на засегнатите.

17. Следователно не може да се смята, че оспорваната разпоредба добавя допълнителни различия към тези, които вече са резултат от липсата на хармонизиране на националните законодателства, нито че тя прилага разграничителни критерии, които на практика водят до дискриминация основана на гражданството.

18. От това следва, че член 77, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1408/71, така както фигурира в приложение I от Регламент № 2001/83 на Съвета от 2 юни 1983 г. не може да се счита за противоречащ на членове 48 и 51 от Договора за ЕИО.

По съдебните разноски

19. Разноските, направени от френското, италианското и немското правителство и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът

като се произнася по въпроса, отправен до него от Tribunal des affaires de sécurité sociale, Alpes Maritimes, с Решение от 21 октомври 1986 г., реши:

Член 77 от Регламент № 1408/71, така както фигурира в приложение I от Регламент № 2001/83 на Съвета от 2 юни 1983 г., трябва да се тълкува, в смисъл че запазва за лицето, което получава семейни обезщетения, гражданин на държава-членка и което пребивава постоянно на територията на друга държава-членка, само възможността да се ползва от плащане от органите на социална сигурност в своята страна по произход на „семейни помощи”, без други семейни обезщетения, като помощи за „rentree scolaire” и за „salaire unique”, предвидени от френското законодателство.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 септември 1988 година.

Подписи